

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Tomáše Safarika:

Začlenění brutalistických staveb v historické zástavbě v městském prostředí z historického a urbánního hlediska

Romáš Safarik si vybral aktuální a v posledních letech v českém i mezinárodním prostředí velmi oblíbené a sledované téma. Nevěnuje se brutalismu především jako stylu či jako myšlenkovému směru, nýbrž začlenění brutalistických staveb do historického kontextu města. Urbanismus a brutalismus, stejně jako kontext a brutalismus byly vždy, od samého jeho počátku, ožehavými tématy a lidé na to citlivě reagují dosud. Volba dvou hotelů (Thermal a Intercontinental) byla velmi šťastná. Do srovnání se tak dostane velké i malé město, historické centrum i jeho okraj, bloková i individuální zástavba atd. Přitom obě stavby byly elitními díly, výkladní skříní své doby, autor se tedy věnuje architektuře, nikoli stavitelství.

Práce je logicky definovaná, přehledně uspořádaná, jasně směřuje od úvodní expozice k logickému závěru. Oceňuji velkou samostatnost, autor si téma vybral, konzultoval, pak samostatně promyslel, napsal i dovedl do zdárného konce.

V práci nechybí historický exkurs k hotelům v ČR a vývoji jejich stavby, zdůvodňujícím začlenění obou staveb na tak prestižní místo v rámci Prahy a Karlových Varů. Vysvětluje také brutalismus, jeho původ, rozšíření a myšlenkové pozadí. Správně uvádí dvojí původ tohoto směru i jeho označení, tedy slovo *brutalism*. Jeden kořen vede do Francie k Le Corbusierovi a jeho Unité d'Habitation a tím k „surovému betonu“. Druhý směr vede do Švédska k H. Asplundovi. Jsou to dva pohledy na jeden směr. Propojily se pak v Británii u R. Benhema a manželů Smithsonových. To vše autor zmiňuje. Jen by v práci mohl jasněji odlišit, že jde o dva nezávislé kořeny. Je to však jen nepodstatná jednotlivost.

Klíčovou částí práce je popis vzniku obou objektů, poté samotných objektů (je dobře, že autor upustil od snahy, zahrnout též interiéry staveb) a jejich urbánního kontextu. Autor pracuje systematicky s literaturou, ale je dobře, že se na konci odhodlal vyjádřit i svůj pohled. Tuto záležitost jsme spolu konzultovali a je dobře, že se toho odvážil, byť je závěrečná část zbytečně stručná.

Tím se dostávám k tomu, že propracovanost práce ke konci trochu klesá. Tomáš Safarik napsal práci nejen samostatně ale též obdivuhodně rychle. Závěrečné části by však přece jen zasloužily trošku více rozpracovat. Dopřát více místa osobnímu pohledu na stavby v krajině měst, která obě zná. Nicméně práce obsahuje i interpretaci obou situací, i jejich srovnání.

Pokud by práce měla dostat pokračování, navrhl bych, aby přibral do srovnání též nějaké zahraniční stavby (hotely?), protože by se mu vyjevily další skutečnosti, které by buď potvrdily nebo korigovaly nebo dokonce vyvrátily některá zjištění z prostředí ČR.

Na obhajobu by si eventuelně mohl připravit shrnutí toho, v čem se jeho osobní pohled, a tedy závěr jeho výzkumu obou hotelů liší, případně shoduje se závěry z publikované prostudované literatury.

Vzhledem k řečenému navrhuji zatím hodnocení velmi dobře (2).

V Praze dne 14. září MMXXI

Jiří Tourek, Ph.D.